



A LEGOLCSÓBB MAGYAR ELCZLAP. — FELELŐS SZERKESZTŐJE: A ZÖLD ÖRDÖG.

Kiadó tulajdonos:

**BARTALITS IMRE.**

**MEGJELENIK HAVONKÉNT KÉTSZER,**  
a hó 1-jén és 16-án.

ELŐFIZETÉSI ÁR:  
Egész évre ..... 2 frt.  
Fél évre ..... 1 frt.  
Egyes szám ára 10 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

**BUDAPEST,**  
VIII. Eszterházy-utca 12. sz.

1885.

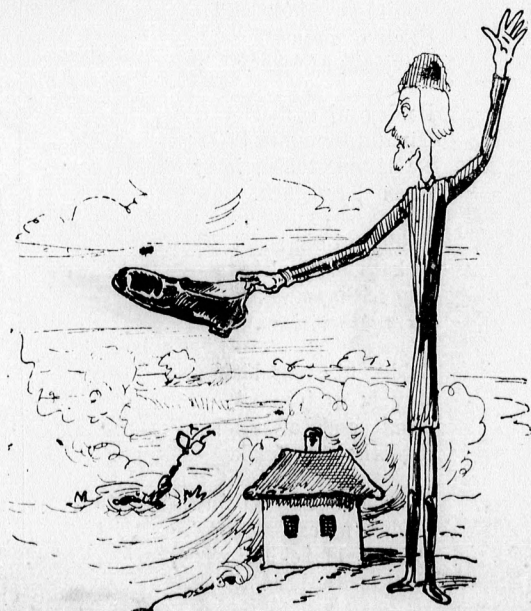
Ez új évvel minden  
Gyorsan megváltozik,  
Bárha a jordánhad  
Mire sem áldozik.

Gazdáink váltóit  
Csakugy prolongálják,  
Ha előbb a gabna  
Válságot kiállják.

Erkölesöt hirlapban  
Hirdetni nem fognak,  
A mi szent előttünk  
Mindent megmorognak.

Szüzeink ha esnek  
Hullámzó Tiszába,  
Sakterek kalucsnit  
Küldenek utánna.

Mi az, hát mi mégis  
Változik ez évben?  
Az hogy most már nyakig  
Ülünk majd a lében.



## Boldog ujesztendőt.

Boldog új esztendőt  
A magyar hazának!  
Boldogabbat, mint az  
Elmultak valának.

Boldog ujesztendőt  
A keresztény népnek!  
Ne kelljen látnia  
Jövőjét setétnek.

Boldog új esztendőt  
A kereskedőnek!  
Örvendjen mindvégig  
Ezernyi vevőnek

Boldog ujesztendőt  
Az iparosoknak!  
Hadd lássák már egyszer  
Hasznukat is soknak

Boldog ujesztendőt  
Gazdaközönségnek!  
Vegyék meg, mit termel,  
S ne nézzék szemétnek

Boldog ujesztendőt  
Tanító s lelkésznek!  
Üljék diadalmát  
Szívjóság és észnek.

Boldog új esztendőt  
Hivatal seregnek!  
Ne lássuk többé, hogy  
Éhen dideregnek.

Boldog új esztendőt  
A katonaságnak!  
Imponálhassanak  
Az egész világnak.

Boldog új esztendőt  
Művész és írónak!  
A mit csak alkotnak  
Hirdethessük jónak.

Hát nekünk ki kíván  
Boldog új esztendőt?  
A ki majd beküldi  
Érettünk a pengőt.

## A divat áldozata.



Mit csináljak? A vádlimat, kikirikimet, meg a hajamnak a felét elvitte már a szél, arcomrul az eső lemosta a festéket. Vízitbe így csak nem mehetek?! Otthon meg majd nem ismer rám a saját cselédem!

## Új bankszabályok.

(Különösen ajánlva a bécsieknek)

A bankoktól ezentul csak is kölcsönvenni szabad. A ki be akar pénzt tenni, orvos rendőrileg megvizsgáltatik.

A ki pénztárnokságra pályázik, tartozik előbb útjegyét megváltani Amerikába, nehogy szorultságában kénytelen legyen magát agyonlőni.

Drága vasszekrények ezentul bankoknál nem használtatnak, mert be lett bizonyítva megbízhatlanságuk. A régi faládák jobbak voltak, s így visszahelyeztetnek.

A bankfelügyelet börze ágensre bizatik, mint a kik a milliókat leghamarább tudják értékesíteni, anélkül, hogy nyoma maradna.

A nyomok mindenkor veszedelmesek, mert vizsgálni kell vizsgálat nélkül pedig egyetlen bank se kerülhet bajba!



## Szilveszter estély Ganzléber Rebekánál.

A nagy teremben ég valamennyi csilár, de a tartókba illesztett gyertyák úgy látszik mind maradtak, mert nem egyformák, se vastagságra, se hosszúságra nézve. A padló gyantás viaszkal van kiviszolva és ragad úgy, hogy mikor valaki pár percze megáll és megmelegszik a helyén, alig bir tovább lépni. Az asztal, melynek egy lábára a funir spagáttal van odakötve, rogyásig meg van rakva minden-

féle ennívalóval. A hideg fázásnáltbe nehogy kétségbe vonhassák valódiságát, pár fázántoll van beszárvá; a tortára Kúglernek a saját nevét kellett odacifráznia, azonban mégis kellemetlen ízű, a vendégek mind otthagyták a tányérjukon mert a házi asszony a szeletelő kést, melylyel azelőtt pecsenyét vágott nem törülvén meg egészen foghagyma ízű a borok csupa bordói xereszi, malaga, madeira és lakrima kriszti, Eszkelesz és Finkelstein gyarából, a czég papirosa azonban ügyeseu le van vakarva de legkevésbbé kapnak a vendégek mégis a livres inasok által körülhordozott teán mely úgy látszik hogy több ízben lehetett már leöntve s legutóbb petroleumos papíron megszártitva. Egyet azonban mégis meg kell dicsérnem és pedig a kávét, a melyben bár valódi kávét nem lehet fölfedezni de legalább kevés a cikória.

Ganzleber Rebekán barna nehéz selyem ruha diszeleg, midőn azonban leül a tunika félrecsúszik szürkés szörkelme teszi figyelmessé a vendégeket hogy csak az selyem a mi látszik, s a drága ruha nagyon is olcsóval van hátul kitoldva. Ilja, nya, nya és melle ragyog a sok gyémántól, elegans thalmiarany foglalatlan. A keztyűje erősen spiritusz szagú, csipkés zsebkendőjének sarkáról pedig lógg a lefeszlett csipke.

Leánya Regina szerencsésebben van öltözködve, egészen fehérben, s csak is atlasz czipőjének ferde sarka árulja el azt, hogy már valahol táncszalagban használva volt.

A liberias inasok kifogástalanul szolgálnak, könnyen bele találva magukat ezen mesterségbe, bár az arcuk nagyon ismerős az utcasarkokról, a a hol más napokon, mint hordárok lesik a megbizatusukat.

A férfivendégek csupa nótabilitások. A háziasszony épen velők van elfoglalva.

— Ah, édes Wahrman! Rendkívül örülök a szerencsének, hogy elfogadta meghívásomat, mit szól ön Pignatellihez?

— Igazi gentry vér! A pusztulók fajtájából A czimerét nem volna rossz nekem is a frakkomra tetoviroztatni.

— Azt mondják, hasonlít hozzám.

— Tud nagysád énekelni?

— Nem.

— Akkor csakugyan találok én is némi hasonlatosságot.

— Hát a vejét a Krausz Lajost miért nem hozta el?

— Hiszen itt van.

— Hol? még én nem is láttam, igaz, hogy akkora ez a nagy terem, miszerint még az országgyűlési képviselő is könnyen elvész benne, hát az hogyne, a ki ennyi időre is még csalt reménybeli!

— Titokban már verifikálva van, de nyilvánosan nem szabad mutatnia. Most is azért ül ott az asztal végén és ereszti be' é az orrát szomoruan a teás csészébe hogy lássa mindenki a haza sorsa fölötti aggodalmát.

— No az szép, hogy a kormány mégis csak nekünk kedvez s nem az antiszemitáknak. Úgy e

édes Falk mi izraelita nők föltétlenül bizhatunk Tisza Kálmánban?

— A nők már nem annyira, mint mi férfiak Nekünk valóságos Szylveszterünk, a kinek zsákja meg van rakva a számunkra mindenféle jóval.

— Magam is szeretnék egyszer már belepillantani a zsákjába.

— Nagysád van szerencsém bemutatni Naményi Ambróziust az én munkatársamat, a ki már annyira vitte a nemzetgazdasági téren hogy fokhagymát eszik és ambróziát lehel.

— Mért magyarosítá meg a nevét épen Neményire?

— Azért mert diákkorában midőn tanárai kérdék tudsz-e valamit fiam? Mindég azt felelte: n e m é n!

— Ah de itt van éppen Sváb is! Hogyan találja nálam magát?

— Nagysád körében én vagyok a legboldogabb Sváb.

— Nemde ön bogarász?

— A mi a lakásomat és a butoraimat illeti, hát biz én üzhethném bátran ezt a nemét a is sportnak, de felcsaptam nemrég állatvédő egyleti tagnak, így most már a legyet se szabad legyilkolnom.

— Mit fog akkor tenni velők a jövő nyáron?

— Oh én azokról gondoskodtam ma a nagysád szoaréján!

— Hogyan? A legyekről?

— Nehogy engem marjanak éhségökben, összedtem a kiszedett, de konzumátlanul a tányér szélére tolt tartodarabokat

— Ah ez nagyszerő! Mit szól ön hozzá drága Mandel Pál, országgyűlési képviselő ör?

— Azt, hogy én is oda adom neki az én torta darabomat, a melyet nem birván megköstolni, de szemtelni sem akarván. ide találtam hirtelen bedugni, a kabátom hátsó zsebébe.

— És miért nem tudta megenni?

— Attól a sajátságos szagtól, a melytől mindannyionkra rá l'het ismerni. Valahányszor beleakar-tam harapni, mindannyiszor visszarántottam a fogamat a szagától, melylyel mintegy könyörögni látszott hozzám, hogy ne harapj belém testvér!

— Nagyszerő! Hát önök hogyan amüzirozzák magukat Khorin és Vilmann képviselő urak?

— Mi szeretnénk valamit játszani.

— Csak nem olyasfélét, a mi költségekbe kerül?

— A világért sem! valami társasjátékot.

— Helyes! Magam is osztom a vendégeim véleményét. Tombolat fogunk játszani, abban mindannyian részt vehetünk.

— Igen, de abban nyeresemény tárgyakat kell kitűzni.

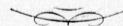
— Valami ócskaságot.

— Értéktelent, a minék belbecse nincs.

— Thodják mit? Én valami nagyszerőt kitaláltam.

— Mit, mit? . . .

— Mifogom thözni jótalmul a nyerőnek a leányomat.



## A megtraktált maszk.



**Maszk:** Ugy, ugy! Csak fizess édes Wahrmannlében. Vöd, a híres Krausz Lajos is így fog járni Szentendrével; fizeti bár a költségeket, de mégis más fog a mandátumával betánczolni az országházba.

## A jubiláló Pholszky.

Féléve már, hogy jubilálsz,  
Zsornálok papája!  
Politika csalalova,  
Elvek papagálya

S hogy nem fáradsz ki hallgatni  
A gratulációt,  
Ehettél a hiúságból  
Egy jó nagy porceziót.

Pedig a gratuláns jordán  
Népbén csalódnai fogsz;  
Légy bár érettök neológ.  
Avagy rút orthodox

## Jajtelesz és Pinkelesz.

**Jajtelesz:** Hallottad-e, hogy a bankokat mind elkobozzák?

**Pinkelesz:** A kártyabankokat igen. mert tiltva van a hazárd játékok.

**Jajtelesz:** Nű? Hát a másfajta bankok nem hazárdabbak?

## A rémület.



**Házaló:** Mitől ijedt így meg a nagyságos ór? Hiszen én csak egy ártatlan házaló vagyok

**Rémvári:** Ah, csak házaló?! Bocsásson meg, az első pillanatra azt hittem, hogy életbiztosítással foglalkozik.

## Megint Pholszky jubileum.

I.

**Az orsz. régészeti és embertani társulat ülése.**

**Havas:** (A régészeti társulat nevében.) Én havazom, te havazol ő havazik, de azért jég még nincs sehol, pedig a korcsolya egylet már régóta hirdeti, hogy a pálya zárva van. Pholszky papa azonban sem havas, sem deres és így az, a mit nála mint régiséget tisztel és becsül az általam képviselt társulat, nem más, mint az ódon politikai gondolkozása. Régészeti szempontból vizsgálva, úgy találjuk, hogy Szardanapál idejéből gondolkoztak úgy az emberek, mint Pholszky papa s ezért, ha meghal, kérjük az eszét nekünk testálni.

**Seuthauer:** (Az embertani társulat nevében.) Pholszky papa, mint ember nincs tökéletesen preparálva, ép úgy, miként a dadai hulla, mely eleintén ügyetlen kezekbe került s nem az én művészi bicskám alá; de ha abból nem lehetett is, de Pholszky papából kanyarintának még olyan halandót erre a világra, hogy a nemzeti múzeum valamennyi múmiája megszöknék tőle ijedtében. Az orrából faragnék ruhafogast s arra akasztanám a politikai téren annyiszor forgatott köpönyegét.

**Hunfalvy:** (A magyar tudományos akadémia nevében.) Hogy mennyire tisztel és szeret a magyar tudományos akadémia, láthatod abból, hogy mily kevesen jöttek el a tiszteletedre. Én is csak azért jöttem, hogy magyar is vagy, tudományos is vagy, akadémikus is vagy, de még se bírod e hármadban akként egyesíteni, hogy mint magyar tudományos akadémia tag némi érdemeket tudnál e név bírásaért felmutatni.

**Szász Károly:** (A Kisfaludy-társaság nevében.) Ismered e Kisfaludy gőzöst, mely a Balatonon jár? Annak sincs nagyobb orra a tiednél, de azért mégsem bírod vele kiszimatolni azon titkos gondolatunkat a melyek minket e mai napon arra indítottak, hogy téged meggratuláljunk. Mindössze is akként okoskodánk, hogy ha Kisfaludy Sándor annak idejében Himfy helyett téged ismert volna, bizo-

nyára Orrfy politikai ömlengéseit énekelte volna meg.

**Jókai:** (A Petőfi társaság nevében.) Emlékezel-e, hogy együtt gyerekeskedtünk? Már hogysis ne emlékeznél! Én megvénültem, s te mai napig megmaradtál gyereknek. Micsoda fátum ez rajtad? Turul madár helyett eszed a sült galambot? Nem nem, hamarébb helyt adok azon vélelemnek, miszerint azon sok lódmajtól maradtál ily fiatal gondolkozásu, a melyet hálából a védelmezett jordánok küldtek asztalodra. Ismered-e Petőfit? A verseiből egy különösen hozzád lett írva, mely így kezdődik: „Ha férfi vagy, hát légy férfi!”

**Hazafi Verai János:** (Az írók és művészek társasága nevében.) A klipitklapatórium áliasz: **Kulacs** az írók és művészek szimboluma öntse balzsamát a gégdégre, valahányszor csak az írói téren művészeskedel, az írói tér kulisza titkait senki sem ismeri náladnál jobban, szívesen író ismerünk sokat, de írószínes csakis te vagy egyedül széles e hazában, ezért azután cseppet sem csodáljuk, ha mint politikusi színes is exczellálsz.

**Nagy Imre:** (A heraldikai társulat nevében.) Valamennyi előttem elmondott üdvözet sifli az enyémhez képest, mert én ígérem, hogy a „Neues Pesztzer Zsurnál“-ba írt jordán zamatu vezércikked jutalmául czimeredbe egy foghagyma dombokon álló döhös saktert fogok belerajzolni, örök emlékezetére s elrettentésére a késő unokáknak.

## II.

### A dísz bankett.

#### MENÜ:

Politikai rákleves, józanító nyaklevessel.

Ornyas á la Pholszky.

Bécsibankrántás, budapesti rendőrségi zöld mártással.

Muzeum igazgatói felfújt jordán vonzalmi aranylevel.

Írói zsebtöltelék, tekintély dagadóval.

Hazafias érzelmi, savanyú lefőzött, borvirágos tokkal.

Sakterfiloxerás apró szőlő, sokat csörgő dió, érdemetlen fejtetőre öklözött baraczkkal.

#### Távira'ok.

Olaszország. Kár önnek hirdetni, hogy karbonári volt, mikor ügyis beláthatja mindenki, a ki az ön tetteit csak némileg is bírálni tudja, hogy legfőlebb a karmanádi egyletnek lehetett tagja.

Ujpest. Mit? Ön kőműves? Alig akarjuk hinni, mikor az, amit a saját nevével cselekszik, korántsem meszelés, hanem csak bémázolás.

## III.

### Otthon egyedül.

Ugyan folytassam e még 1885-ben is a jubilálás edes mesterségét?

## Doktor és kádár.



**Kádár.** Mi baja van doktor ur? Hogy olyan szomorú?

**Doktor Kóbelesz.** Most jövök egy betegemtől, a khi már meghalázuott.

**Kádár.** Nagyon sok betege hal el a doktor urnak.

**Doktor.** Az ám! Nem akarja edj sem bevárni, a míg megdjóitom.

**Kádár.** az a baja a doktor urnak hogy nem bírja mindjárt az első perczen etalálni a betegséget.

**Doktor.** Bajos is azt mindjárt az első pherczen bizthosra venni.

**Kádár.** Lássá! Mert nem követi az én methodusomat!

**Doktor.** Hát maga is gyó yit?

**Kádár.** No, persze! Nekem is vannak betegeim.

**Doktor.** Aztán mit csinál velök?

**Kádár.** Hát, mikor hozzák hozzám a beteg hordót, nem sokáig teketóriázom vele, hanem rácsapok a nyilasára és azután hirtelen beleütöm az orromat. Ezzel a methodussal azonnal megtudom, hogy mibaja van.

## Jövedelmező üzlet.

**Róth:** Thodod mit? Kezljünk meg közösen edj rendkívül jövedelmező üzletet. Nekhem nadjserő eszmém van!

**Braun:** Bank? vagy postaládagyár?

**Róth:** Nem. Hanem nyissunk pálinkamérest.

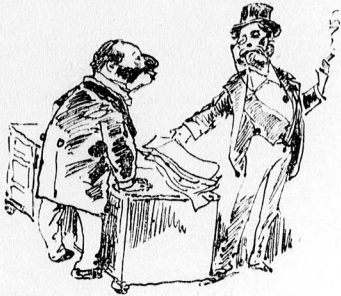
**Braun:** Abbhól csak krajezáronkhént lehet meggazdagodni.

**Róth:** De hiszen a phálinkát indjen adnánk.

**Braun:** Mibhól jünne hát a jövedelem?

**Róth:** Abból, hogy a khundschaftok életét biztosithanánk.

## Időszerű kérdés.



**Idegen:** Uram! Vásárolja meg tőlem ezeket a bank-akciókat.

**Bankár:** Hová valók?

**Idegen:** Bécsiek.

**Bankár:** Nű? Tholán már megint sikkasztottak?

## Stájsz.

Visszatért a Stájsz!  
Kialt a jordán had.  
Most már nekünk megíut  
Kétszerte több szabad.

Ne örvendeztetek  
Jordánjaink ezen,  
Mert a Stájszból ismét  
Csak egy nagy Stojsz leszén.



## A szerető férj óhajtása.



**Feleség:** Vásárolni megyek a sógárótra. Szólj éles férjem, mivel lepjelek meg ebben az esztendőben?

**Férj:** Cseréld ki egy kissé mogadat.

## Siszphülver Náczi a híres vadász újév napján.



- Mit hozol már megint a khezedben asszony?
- Mit? Hát egy gratolacion.
- Kitől?
- A vadász phojthásaidtól.
- Had lám, mit trnak?

Siszphülver Náczinak  
Boldog új esztendőt!  
Fáczánnal, fogollyal,  
Tömje meg a bendót.

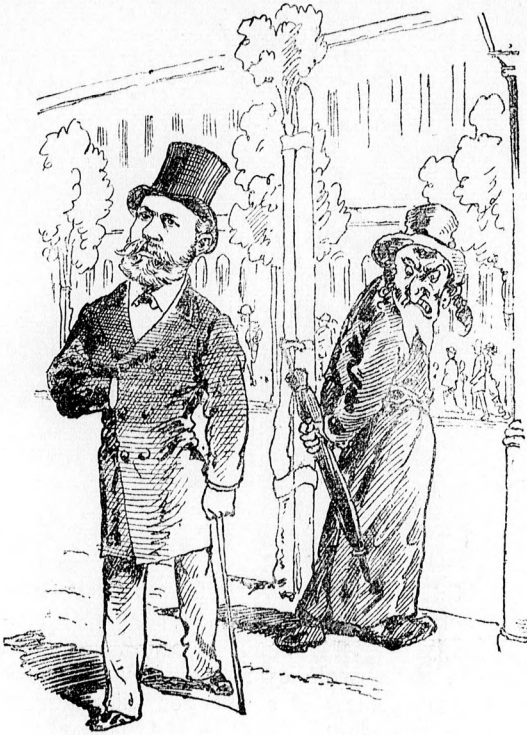
- A khivánság nem rossz, de khevés.
- No hát én hozzá theszem még a magam khivánságát is:

Hogy ha vadászni megy  
Ott járjon az esze,  
Bolondot ne löjjön  
Soha phiskelesze.

- Erre én is mondok neked egyet:

Khüszönöm asszony, hogy  
Meggratuliroztál.  
De még jobban azt, hogy  
Semmibe se kóstál.  
Öleljél, csókoljál  
Meg a Náczikadat;  
Verseimre pedig  
Ne tátsd el a szádat.

## Istóczy és Mezei.



Mezei. Felőlem még mindég azt hiszik, hogy kheresztény vagyok. Ez uj év napjára is khaptam ajándékba egy tál khocsonyát.

Istóczy. Miskolczit?

Mezei. Megálj, te djilkos nyelvű antiszemit! Pislogjon nekhed is ógy a mandátumod!

## Kóser-adomák.

— Ki most az első stuczer a tanuló ifjuság közt?

Kérdetett egy női társaságban a hetkye Dolfi gyerek.

— A második Kornél a harmadik Andor.

— De az első?

— Engedjék meg, hogy szerénységből elhalgathassam magamat.

Francia nevelőt akart fogadni reménydus ese metéje mellé a zsidó oraság, s jelentkezik is nála e végből egy moszió

— Nos, ün az ój fronzia nevelő, ami okhorja th nolni az én Khóbi djerekemet fronzia nelybe?

— Igenis, szolgálatjára, monsieur.

— És mit khéri ün egy esztendühre?

— Teljes ellátást és 500 frtot.

— Gatt über de Welt: az edj zewaltige khápiál! Mondom ünnek valami. Ün fogja khapni thülem 300 florin.

— Az nem lehet uram! kérem tessék tekintbe venni hogy én születt fronzia vagyok.

— Nü! wie heiszt, szhöletött fronzia, iphen ozirt, mert hát ünnek a fronzia nely nem kherülte semmibe, hát olcsóbbért is adhatja.

— Mit adsz Khóbi ezért a három kötetes Thalmudért?

— Adok érte 4 florin!

— Jól van, áll az alku. (A leszámított 4 forintot tárczájába teszi.) Aztán mennyiért gondolod ezt a munkát eladhatni?

— Nü, legalább is 6 florintért

— Thudod mit? megveszem én ezt a Thalmudot magam itt mindjárt the thüled 6 florintért, de

— — — hitelbe!

Karzerbe rekesztették az Iczig gyereket, s véletlenül oly napon, mikor az inasok is tanításra szoktak járni.

Valahogy észrevették a lurkók, hogy a rostélyon belül is él valaki; elkezdtek csufolni s kövecskéket hajlgáltak be neki.

Iczig csak hallgatta egy darabig, de aztán már nem állhatván tovább, rajtuk förmedt:

— Elthakharudtok innen semmirevaló khölykek, mert khi tolálok menni.

Argus.

## A zsidó iskolában.



Sámi jerek. Khérem thonító ur, mért szhokták mindég felbonczolni az akasztott embert?

Tanító Nü, hát azérth, hodj meghodják micshoda bhetegségben halt meg.

Argus.

## Ludmáj-szeletek.

Megboldogult Józsa Gyuriban kitünő bankdirektor veszett el, a mennyiben ő még a cselédjeit is mind szabadlopásra szerződtette.

Az ember a saját életét ne engedje másnak is biztosítani, mert akkor biztos lehet, hogy nem sokáig él.

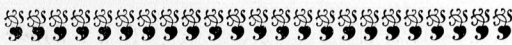
A cseh földhitelezés, hogy kimutassa táboríthatlan nemzetiségi érzelmeit, kezd csehül állni.

Mért ellensége a francia a khinainak?

Mert az az oka ázsiai khinjainak.

Mért nem engedi Kriszt törvényszéki elnök azt, hogy valakit előtte zsidónak nevezzenek?

Mert az néhány év óta súlyosító körülményül tekintendő.



Faraó újévi kívánata nagyon erős, a mai rendszabályozó időben nem szabad annyira kikelni ellenük. Nem tudja ön néha tréfásat is írni? — A zsidó doktor és az uradalmi kádár anekdotája minket is meglevettett, de úgy, a miként az megvolt írva, adnunk nem lehetett, pedig hát az úgy eredményezett volna óriási kacaját. hanem bezzeg ki is kaptunk volna érte tulságos pikánsága miatt. — Soly mosi troubadour Szivesen megtennék, de a beküldött négy versezet annyira komoly költemény, hogy nem a lapunkba való, sziveskedjék a vidámabb szatira, vagy humor terén kísérletet tenni s ha bevállik és látjuk, hogy van hozzá vénája, mi leszünk azok, kik önt örömmel, minden további felszólítás nélkül munkatársaink közé igtatandjuk. — A r g u s Bravo Argus! Mindinkább jobban sikerülnek. Aztán hogy küldjük e? Már hogy is ne! Hisz kinek küldenék másnak?! Hiszen igazán megvallva, önön kívül nincs is ez idő szerint más rendes munkatársunk, mindent magának az ördögnek kell összekarmolnia, pedig hej, öreg legény ám már az nagyon! Aztán maga még belénk mer kötni? Elnevez Piros-fehér-zöld ördögnek a levelében? No megálljon! érte megyek egyszer és úgy elviszem Pécsről, hogy Budapestet is falunak nézi jectedében. — Ifj. S. J. Szives ajánlatát köszönettel vesszük, valóban örülni fogunk, ha Bécs magyarjai is pártolni fogják lapunkat. Ny ú l b ö r Á r o n. Semmi áron! — H a j n a l P i s t a. Azzal ugyan, hogy beverte az ablakokat, nem valami nagy virtust követett el. Igaz, hogy azt tartja a magyar közmondás: úgy ártasz ellenségednek, a hogy tudsz, de az ily ártás semmi körülmények között se szép dolog.

Mindazon kedves elvtársaknak, kik az elmúlt évben soraikkal megtisztultak, boldog újévet kíván a

Zöld Ördög.

## Tisztelt közönség!



Midőn a jövő fél évi egyforintos költségvetésünket van szerencsénk beterjeszteni, reméljük, hogy be fogja mindenki látni, miszerint szűrő, vágó, karmoló és metsző fegyvereinknek jó karban fenntartására okvetlen szükség van, tekintve azon fontos körülményt, miszerint oly törvényjavaslatok és sakterműködések vannak kilátásba helyezve, a melyek, ha minden cir-kumcizió nélkül keresztül erőszakoltatnának a tisztelt házon, legalább is százszor egy forintig inná meg minden magyar ember a levét.

Ki hát azzal az egy forinttal!

A ki beküldi, annak halálból valamennyi jordánját elfüstöljük.

Zöld Ördög.

## A „Füstölő” előfizetési ára

1885. év január 1-től

Egész évre..... 2 frt.

Fél évre ..... 1 rt.

Az előfizetési pénzek mielőbbi beküldését kérjük, hogy a szétküldést pontosan eszközölhessük már az első számmal.

Az előfizetési pénzek legcélszerűbben postalatványval a „Füstölő” kiadóhivatalába (Budapest, VIII, Eszterházy-utca 12. sz.) intézendők

Bartalits Imre kiadó.